

Kl. 13.35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det tror jeg hr. Arne Toft har ret i. På den måde kan der godt være en forskel, som man selvfølgelig er nødt til at tage højde for.

Men nu tror jeg, at hele den her diskussion meget hensigtsmæssigt kan tages i forbindelse med de drøftelser, vi skal have her hen over foråret om en kommunalreform, for der skal vi jo bl.a. diskutere: Hvor kan vi bedst placere den opgave at få folk i arbejde, sådan at vi får mest for pengene og får størst sikkerhed for, at mennesker, der er kommet ud i ledighed, kommer tilbage i job?

Jeg er enig med hr. Arne Toft i, at selvfølgelig er man nødt til på en eller anden måde at tage højde for, at der kan være forskelle i mulighederne for kommunerne afhængigt af, hvilken egn eller hvilken region vi snakker om.

Arne Toft (S):

Jeg er glad for det svar, for det betyder – det er jeg også blevet stillet over for – at man reelt, hvis man gjorde det, ville straffe de kommuner, som er hårdt ramt i forvejen. Så det er jeg glad for.

Jeg vil så godt spørge statsministeren om noget andet. Når nu de ledige siger: Vi kommer her, og vi stiller vores arbejdskraft til rådighed, synes statsministeren så ikke, at han burde straffe om ikke hele regeringen, så i al fald de ministre, der har mulighed for at gå ind og være med til at stimulere økonomisk, således at vi kan få skabt nogle flere arbejdspladser? Det er jo ikke de ledige, der siger nej til arbejdet, det er jo reelt samfundet, der siger nej til de ledige og ikke tilbyder dem arbejde. Skulle man ikke straffe modsat også så?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, hr. Arne Toft stiller det op på en forkert måde, når han siger, at det er samfundet, der siger nej til, at folk kommer i arbejde. Jeg har aldrig hørt nogen sige nej til, at folk kan komme i arbejde. Men der sker jo beklageligvis det, at som følge af en afmattet international konjunktur har en række danske virksomheder sværere ved at sælge deres produkter på udenlandske markeder, end de havde før, og det kan så i en periode føre til, at beskæftigelsen går ned. I andre situationer sker der det, at hele produktioner flytter fra Danmark til lavomkostningslande i Østeuropa eller i Asien, og den udfordring er vi

selvfølgelig nødt til at møde offensivt, og efter min opfattelse også mere offensivt, end vi har gjort i fortiden.

Jeg tror bl.a., det er utrolig vigtigt at gå ind med offensive uddannelses tilbud, som sikrer, at mennesker, der mister deres job, kan blive efteruddannet, omskolet, opkvalificeret til bedre at kunne varetage nogle nye job, der så forhåbentlig bliver oprettet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Arne Toft, sidste spørgsmål til statsministeren.

Arne Toft (S):

Men problemet ved det er jo, at man ikke har mulighed for i de regionale arbejdsmarkedsråd at gå ind og lave den omskoling og efteruddannelse, for det kan man jo kun inden for flaskehalsområder.

Men jeg vil godt til sidst spørge statsministeren: Der er nogle ting, som skal laves i Danmark, der er nogle ting, som kommunerne skal have bragt i orden, f.eks. deres kloaksystemer; det ved vi. Var det så ikke let nu at give kommunerne nogle muligheder, bl.a. nogle lånemuligheder, således at man kan få sat det arbejde i gang, således at man kan få de håndværkere, de specialarbejdere, som kan det, sat i arbejde, så vi i al fald kan få dem til at virke frem for bare at sidde i ledighed?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, jeg er enig med hr. Arne Toft i, at der kan være megen fornuft i i en situation, hvor der er afmattede konjunkturer, da at fremrykke en række offentlige investeringer for at udnytte den kapacitet, der nu er.

Det er jo også grunden til, at regeringen fremrykkede investeringer fra 2004 til 2003. Bl.a. satte vi en række ekstra boligbyggerier i gang. Det har også efter min opfattelse haft en klar effekt; og regeringen er meget åben over for også at kigge på andre og nye områder, hvor man måske kunne gøre det samme.

Ingen skal i hvert fald være i tvivl om, at regeringen er meget optaget af, at vi får imødegået de negative virkninger af, at konjunkturerne er så sløje, som de er, og at sikre så mange som muligt beskæftigelse.

Herméd sluttede spørgsmålet.